

“BENAUATS ELS PERSEGUITS” (Mt 5,10)

JOSUÉ VILLALÓN

El cristianisme, la religió amb més seguidors del món amb uns 2.100 milions és, no obstant, la fe més perseguida del planeta. Si el segle XX acabava convertint-se en el pitjor segle d'amenaques, atacs i assassinats contra cristians –va haver-hi més màrtirs que en els dinou segles anteriors– el segle XXI ha començat amb un panorama poc encoratjador. Segons els experts en Drets Humans, la llibertat religiosa ha entrat en un període de greu deteriorament a nivell mundial. Països com l'Iraq, l'Àrabia Saudí, Nigèria o Corea del Nord, s'han convertit en el cadafal del “poble de la creu”.

Ser cristià avui en dia en molts països del món significa ser un ciutadà de segona, exposat a amenaces, marginació, arrestos o fins i tot la mort. Segons l'Informe Llibertat Religiosa 2014, elaborat per la fundació pontifícia Ajuda a l'Església Necessitada, en els darrers anys en un terç dels països del món la llibertat religiosa està en greu deteriorament. Per suposat, la falta de llibertat per a practicar la fe no afecta només als cristians, però es calcula que el 75% de les persones creients que pateixen persecució per la seva fe són batejats. Com recull aquest estudi, un total de 200 milions de cristians en tot el món són perseguits a causa de la seva fe i 50 milions més pateixen algun tipus de discriminació. Unes xifres enormes que no es corresponen amb el número de notícies que treuen a la llum aquesta realitat.

La llibertat religiosa, un dret trepitjat

Una de les principals causes de l'augment de la

persecució és la poca importància que es dóna des de l'Occident i els països desenvolupats –aquells que tenen més capacitat per a defensar les llibertats i drets de les persones– a la religió. La “ignorància religiosa” desfavoreix la llibertat religiosa, un dels drets fonamentals que afecta també als que no s'identifiquen amb la religió. L'article 18 de la Declaració Universal de

Drets Humans afirma: “Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, així com la llibertat de manifestar la seva religió o la seva creença, individual i col·lectivament, tant en públic com en privat, per l’ensenyament, la pràctica, el culte i l’observança.”

L’Església Catòlica té molt present la defensa d’aquest dret. És quelcom indispensable per al desenvolupament de la dignitat de la persona i base dels altres drets, com recull el document *Dignitatis Humanae* del Concili Vaticà II: “La persona té dret a la llibertat religiosa. (...) Aquest dret ha de ser reconegut en l’ordenament jurídic de la societat.” Seguint el magisteri de l’Església, els diferents papes han denunciat aquesta greu situació. “El dret a la llibertat religiosa es fonamenta en la mateixa dignitat de la persona humana”, ha reconegut Benet XVI. El Papa Francesc constantment ha repetit que actualment hi ha més cristians perseguits que en els primers anys del cristianisme. I en l’audiència general del 25 de setembre de 2013, pocs mesos després de la seva elecció, llançava aquesta reflexió: “Quan penso o escolto dir

que molts cristians són perseguits i donen fins la vida per la pròpia fe, ¿això toca el meu cor o bé no m’arriba? ¿Estic obert a aquell germà o a aquella germana de la família que està donant la vida per Jesucrist?... ¿Quants de vosaltres pregueu pels cristians que són perseguits?”.

Països de major persecució de cristians

En la llista d’estats amb les violacions més greus a la llibertat religiosa, que apareix dins de l’Informe Llibertat Religiosa 2014, predominen els països musulmans. De fet en la llista dels 20 països classificats en la categoria “d’alta persecució”, 14 d’ells pateixen persecució lligada a l’islam extremista. Es tracta de l’Afganistan, l’Aràbia Saudí, l’Egipte, l’Iran, l’Iraq, Líbia, Maldives, Nigèria, Paquistan, República Centre-africana, Somàlia, Síria, Sudan i Iemen. En els 6 països restants, la persecució està lligada a règims autoritaris. Es tracta de l’Azerbaijan, Xina, Corea del Nord, Eritrea, Birmània (Myanmar) i Uzbekistan. Aquests països també són assenyalats per l’organització cristiana protestant Open Doors o pel Departament d’Estat dels Estats Units com a focus d’intolerància religiosa.

El deteriorament de la llibertat religiosa a nivell mundial fa més urgent la necessitat que tots els líders religiosos proclamin alt i clar la seva oposició a la violència per motius religiosos. El Patriarca de l'Església Greco-catòlica Melquita de Síria, Gregori III Laham, que ha estat una de les primeres veus en denunciar la persecució dels cristians en el seu país, a rel de la guerra que està dessagnant Síria i provocant la major catàstrofe de refugiats de la història, assegura que "estem cansats, molt cansats. A vegades perdem l'esperança, cridem a Déu. Per això demanem al món sencer que posi fi a aquesta guerra". Així mateix el Patriarca destaca el paper de l'Església en l'assistència als refugiats sirians, «L'Església és el refugi, les nostres esglésies estan sempre obertes. Això ho podem fer només gràcies a l'ajuda dels nostres germans catòlics de tot el món».

Prop de Síria, a l'Iraq, els cristians han passat de ser 1,6 milions abans de la caiguda de Saddam Husein a només 200.000 en l'actualitat, llasats pels grups yihadistes i amb el cop dur de l'avenç de Daesh (Estat Islàmic), que ha provocat el desplaçament de 150.000 cristians que es troben refugiats sense llar. Els cristians iraquians porten anys vivint la marginació, no poden exercir determinats càrrecs públics i són vistos com aliats dels països Occidentals. Un altre cas similar és el de Nigèria, on al nord del país ha irromput des de fa uns anys el grup islamista Boko Haram (en català "l'educació occidental és pecat") que ha portat a terme nombrosos atemptats en institucions educatives i esglésies. Els mitjans de comunicació de tot el món van obrir els seus titulars el 15 d'abril de 2014 amb la notícia del segrest de més de 200 nenes en una escola cristiana per Boko

Haram al nord de Nigèria. El grup terrorista s'ha convertit en un dels més sanguinaris del món deixant 10.000 víctimes només l'any passat.

L'extremisme religiós en l'àmbit dels països musulmans ha crescut des de la irrupció de la mal anomenada "Primavera Àrab". A l'Àrabia Saudí, participar en la celebració de l'Eucaristia o posseir una Bíblia és motiu per a ser arrestat pels mutawwa'in, la policia religiosa. Es calcula que en el país de la Meca viuen més d'un milió de cristians, la majoria immigrants pobres procedents de l'Índia, Filipines o Etiòpia, que es veuen abocats a viure la fe de manera clandestina. Un altre tipus d'extremisme és el de les ideologies atees imposades per règims autoritaris com la Xina, Vietnam o

Corea del Nord. Aquest darrer és assenyalat com el país més intolerant contra la religió, els cristians sorpresos en celebracions o amb algun llibre religiós són confinats a camps de reeducació. El missioner sudcoreà Kim Jung-Wook, de 50 anys, ha estat condemnat a treballs forçats de per vida a Corea del Nord per suposadament intentar establir esglésies clandestines en l'Estat totalitari. Kim havia estat arrestat a l'octubre de 2013, quan va entrar a Corea del Nord des de la Xina. Al febrer de 2014 va aparèixer en una conferència de premsa nordcoreana en què suplicava clemència a les autoritats del país.

50 anys sostenint l'Església perseguida

La fundació pontifícia *Ajuda a l'Església Necessitada*, és una obra de l'Església Catòlica per recolzar aquests cristians perseguits. "Volem continuar sent la veu dels que no tenen veu, volem destruir la closca de la indiferència i moure'ls cap a l'Amor; volem continuar servint l'Església que pateix en qualsevol lloc del món". Amb aquestes paraules la presidenta d'Ajuda a l'Església Necessitada, Pilar Gutiérrez Corada, ha explicat la missió de la Fundació Pontifícia, ara que celebra el seu 50 aniversari d'activitat a Espanya.

Ajuda a l'Església Necessitada va arribar a Espanya l'any 1965 de la mà del pare mercedari Alfonso López Quintás. "Aquesta obra va començar molt humilment, sense cercar-se a si mateixa, per a fer el bé i defensar la fe on estigués en perill", assegura el fundador. López Quintás va explicar que des del seu origen, amb el pare Werenfried van Straaten, la missió de la Fundació ha estat sempre socórrer "com un ressort a l'Església allà on tingués alguna necessitat. Sempre al servei de la jerarquia de l'Església i sense aigualir l'Evangelí".

En els seus 50 anys de treball a Espanya, Ajuda a l'Església Necessitada ha aconseguit donar recolzament a més de 13.000 projectes d'ajuda a l'església en dificultats a tot el món, gràcies únicament a les donacions privades de milers de benefactors. La Fundació, que té seu a Barcelona, València, Toledo, Santander i Getafe, ha aconseguit recaptar en mig segle d'existència en el nostre país un total de 133 milions d'euros, destinats a projectes de construcció i reconstrucció de temples; sosteniment de sacerdots, religioses i seminaristes; mitjans de locomoció; mitjans de comunicació; material catequètic i ajuda a refugiats.

